

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/122/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120208441
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120208441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: I. Z., D.. XX.XX.XXXX, N. S. XX, XXX XX A., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 EUR, takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100 EUR, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % z prisúdenej istiny s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu doručenou dňa 15.07.2020 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 300 EUR z titulu primeraného finančného zadostučinenia a nahradíť jej trovy konania. V rámci žaloby uviedla, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 19Csp/108/2018 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie okrem iného uviedol:

„Dňa 2.6.2014 uzavrela Poštová banka, a. s. ako dodávateľ spotrebiteľských úverov so žalovanou ako spotrebiteľkou Zmluvu o úvere dobrá pôžička, pričom podľa bodu 4 tejto zmluvy nazvanej Zmluva o úvere podmienky úveru, záverečné ustanovenia., predmetom tejto zmluvy o úvere je poskytnutie úveru: výška schváleného úveru 1.300 eur, počet mesačných splátok 96, úroková sadzba 24,90 % ročne, výška mesačnej úhrady 35,30 eura, výška mesačnej anuitnej splátky a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver z toho - mesačná anuitná splátka úroky + istina 32 eur,; náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 3,30 eura, dátum prvej mesačnej úhrady do 25.7.2014, RPMN 27,92 % ročne, priemerné RPMN na trhu 24,68 % ročne, celková čiastka úveru 3.020,63 eura, čerpanie úveru na už zriadený existujúci účet v banke, splácanie úveru z účtu v banke, splácanie mesačne vždy k 25.dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru: 25.6.2022, poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia.

Podľa prehľadu o úvere nie je sporné, že rozdiel medzi prijatými platbami 1.727,64 eura a výškou úveru 1.300 eur je 427,64 eura.

Ohľadom určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve súd poukazuje na to, že banka neinkorporovala predmetné ustanovenie tak, aby bolo možné ho vyhlásiť za platné, pretože Obchodné podmienky neboli podpísané žalobkyňou a spôsob, akým ju mala banka oboznámiť s týmito podmienkami nie je zrejmý., banka jej ich podľa jej tvrdenia poslala až s podpísanou zmluvou, teda pred podpisom zmluvy žalobkyňou neboli jej známe, preto súd považuje potrebné poskytnúť ochranu tomuto porušeniu práva voči žalobkyni. Aplikácia ustanovenia § 330 Obchodného zákonníka vzhľadom na spotrebiteľský zmluvný vzťah neprichádza do úvahy. Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami strán zmluvy a je v neprospech spotrebiteľa.

Súd považuje predmetnú zmluvnú podmienku nie individuálne dojednanú a spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky.

Preto súd v tejto časti žalobe vyhovel.“

Žalobkyňa poukázala na to, že ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, pričom primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Poukázala na to, že primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300 EUR z dôvodu, že žalovaný v zmluve o úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 10.08.2020 k žalobe uviedol, že v pôvodnom konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 19Csp/108/2019 zamietol žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určil zmluvnú podmienku uvedenú v článku 6.4. Obchodných podmienok upravujúcu poradie započítanie platieb za neprijateľnú. Žalovaný poukázal na to, že samotný nárok ani výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia žalobca žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje, pričom tento nárok síce podlieha voľnej úvahe súdu, čo však ale neznamená ľubovôľu súdu. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že už samotné určenie neplatnosti niektorej zmluvnej podmienky má pre žalovaného, ktorý je podnikateľským subjektom v rámci poskytovania bankových úverov aj sankčný rozmer a pôsobí zjavne odstrašujúco, nakoľko jeho uplatnením veriteľ stráca v podstate akúkoľvek „odmenu“ za poskytnutie peňažných prostriedkov. Žalovaný poukázal aj na to, že pod sp. zn. 29Csp/86/2020 je vedený ďalší spor, kde žalobca prostredníctvom totožného právneho zástupcu žiada priznať primerané finančné zadosťučinenia vo výške 760,70 EUR a je tak zjavné, že spotrebiteľ si na podklade všetkých svojich úverových zmlúv, ktoré v minulosti uzatvoril a ktoré sú už dávno zrušené, založil zárobkovú činnosť. Žalovaný zároveň poukázal na to, že pokiaľ by aj súd vyhodnotil, že nárok žalobcu je daný (s čím žalovaný zásadne nesúhlasí), nemožno sa za žiadnych okolností stotožniť s navrhovanou výškou tohto nároku, pričom vzhľadom na okolnosti tejto veci by bolo možné uvažovať len o určitej „symbolickej“ sume. Vzhľadom na uvedené preto navrhol žalovaný žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Keďže sa súdu nepodarilo doručiť žalovanej žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR, bolo vykonané šetrenie zistenia jej skutočného pobytu, avšak ani týmto šetrením sa nepodarilo zistiť pobyt žalovanej, preto súd postupom podľa § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu. Následne súd doručil písomnosti určené žalovanej na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR.

4. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho

porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

5. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, teda žalobca v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy.

6. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

7. V prejednávanej veci mal súd za nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní sp. zn. 19Csp/108/2018 bolo preukázané porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky z dôvodu určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, preto je naplnený vyššie uvedený zákonný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie, a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľky vyplývajúce z osobitných noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

8. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd považuje výšku priznaného finančného zadosťučinenia za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa názoru súdu naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobkyne z titulu jej zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti spotrebiteľov nezavádzal, nepoužíval neprijateľné zmluvné podmienky. Súd považuje sumu vo výške 100 EUR za primeranú s ohľadom na vyššie uvedené kritéria, ako aj rozhodnutie v pôvodnom konaní, preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom z ich výkladu a praxe súdov je zrejmé, že pokiaľ rozhodnutie o uplatnenom nároku závisí od úvahy súdu, tak ako to bolo v tomto prípade, je namieste priznať nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy, preto súd v danej veci aj takto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).